

Protokół z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej z dnia 31.03.2022r. oraz 21.04.2022r.

poświęconego podjęciu uchwały zawierającej opinię w sprawie odmowy nadania przez
Radę Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Poznańskiej
stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie inżynieria mechaniczna
dr. inż. Pawłowi Lonkwicowi

Komisja Habilitacyjna powołana przez Radę Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna w dniu 20.12.2021 w składzie:

1. Prof. dr hab. inż. dr h.c. Stefan BERCZYŃSKI – przewodniczący
2. Dr hab. inż. Krzysztof TALAŚKA, prof. PP – sekretarz
3. Prof. dr hab. inż. Stanisław WOLNY – recenzent
4. Prof. dr hab. inż. Dariusz ROZUMEK – recenzent
5. Prof. dr hab. inż. Sylwester KŁYSZ – recenzent
6. Prof. dr hab. inż. Michał STYP-REKOWSKI – recenzent
7. Dr hab. inż. Andrzej GESSNER – członek komisji

odbyła w dniu 31 marca 2022r. zamknięte posiedzenie, poświęcone podjęciu uchwały zawierającej opinię w sprawie odmowy nadania przez Radę Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Poznańskiej stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Pawłowi Lonkwicowi. Posiedzenie zostało przeprowadzone przy użyciu komunikacji elektronicznej, zapewniającej w szczególności transmisję posiedzenia w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami i wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym między uczestnikami z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa informatycznego przy wykorzystaniu platformy eMeeting (platforma Politechniki Poznańskiej).

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej otworzył posiedzenie witając recenzentów, sekretarza i członków Komisji. W posiedzeniu wzięli udział wszyscy członkowie Komisji.

Przewodniczący po stwierdzeniu prawomocności posiedzenia Komisji poinformował, że z uwagi na to, że **dwie recenzje są negatywne**, komisja habilitacyjna będzie musiała na mocy ustawy podjąć uchwałę, zawierającą negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego i, mimo że **wynik jest wymuszony przepisami, głosowanie musi się odbyć**.

Przewodniczący zwrócił się do wszystkich Członków Komisji z pytaniem czy ich zdaniem nie istnieją żadne okoliczności wskazujące na możliwość wystąpienia wątpliwości odnośnie ich bezstronności

w przedmiotowym postępowaniu. Członkowie komisji potwierdzili, że nie występują żadne przesłanki wskazujące na konflikt interesów.

Przewodniczący Komisji stwierdził, że dokumentacja dotycząca postępowania habilitacyjnego jest przygotowana zgodnie z obowiązującymi przepisami i od strony formalnej nie budzi żadnych zastrzeżeń. Członkowie Komisji, w odpowiedzi na pytanie Przewodniczącego, potwierdzili, że zapoznali się z pełną dokumentacją dotyczącą postępowania habilitacyjnego dr. inż. Pawła Lonkwica, zawierającą w szczególności autoreferat, prezentujący między innymi osiągnięcie naukowe zatytułowane **”Model matematyczny działania układu hamulec-prowadnica windy w celu zwiększenia jego efektywności”**, w skład którego wchodzi **7 współautorskich publikacji oraz 1 samodzielna**, udzielone patenty, osiągnięcia projektowe, konstrukcyjne lub technologiczne a także: wykaz publikacji naukowych, otrzymanych patentów, informacje na temat działalności popularyzującej naukę, współpracy z instytucjami naukowymi oraz osiągnięć dydaktycznych, jak również z recenzjami.

Następnie Sekretarz Komisji przedstawił harmonogram dotychczasowego przebiegu postępowania zgodnie z poniższą tabelą.

Data	Czynność w postępowaniu o odmowie nadanie stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Pawłowi Lonkwicowi
6.10.2021	Dr inż. Paweł Lonkwic złożył wniosek do Rady Doskonałości Naukowej o wszczęcie postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie inżynieria mechaniczna, ze wskazaniem Rady Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Poznańskiej, jako jednostki do przeprowadzenia tego postępowania.
7.10.2021	Rada Doskonałości Naukowej zwróciła się do Rady Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Poznańskiej, załączając wniosek habilitanta wraz z dokumentacją, z prośbą o podjęcie uchwały w sprawie zgody na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego.
2.11.2021	Rada Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Poznańskiej podjęła uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego.
29.11.2021	Rada Doskonałości Naukowej poinformowała, że powołała 4 osoby do Komisji Habilitacyjnej w składzie: <ol style="list-style-type: none">1. przewodniczący komisji: prof. dr hab. inż. Stefan BERCZYŃSKI (Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie)2. recenzent: prof. dr hab. inż. Stanisław WOLNY (Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie)3. recenzent: prof. dr hab. inż. Dariusz ROZUMEK (Politechnika Opolska)4. recenzent: prof. dr hab. inż. Sylwester KŁYSZ (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie).
20.12.2021	Rada Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna PP. powołała Komisję Habilitacyjną w składzie: <ol style="list-style-type: none">1. przewodniczący komisji: prof. dr hab. inż. Stefan BERCZYŃSKI (Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie)2. sekretarz: dr hab. inż. Krzysztof TALAŚKA, prof. PP (Politechnika Poznańska)

	<ol style="list-style-type: none"> 3. recenzent: prof. dr hab. inż. Stanisław WOLNY (Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie) 4. recenzent: prof. dr hab. inż. Dariusz ROZUMEK (Politechnika Opolska) 5. recenzent: prof. dr hab. inż. Sylwester KŁYSZ (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie) 6. recenzent: prof. dr hab. inż. Michał STYP-REKOWSKI (Bydgoska Szkoła Wyższa) 7. członek komisji: dr hab. inż. Andrzej GESSNER (Politechnika Poznańska).
21.12.2021	Dziekan Wydziału Inżynierii Mechanicznej Politechniki Poznańskiej, w porozumieniu z przewodniczącym Komisji Habilitacyjnej, za pośrednictwem sekretarza Komisji, przekazał wszystkim Członkom Komisji dokumentację wniosku, w tym także pisma do recenzentów, z prośbą o opracowanie recenzji i opinii w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.
11.03.2022	Sporządzenie i przekazanie wszystkich recenzji do Dziekanatu Wydziału Inżynierii Mechanicznej Politechniki Poznańskiej.
21.03.2022	Wyznaczenie terminu posiedzenia Komisji Habilitacyjnej na dzień 31.03.2022r.
31.03.2022	Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej poświęcone podjęciu uchwały zawierającej opinię w sprawie odmowy nadania dr. inż. Pawłowi Lonkwicowi stopnia doktora habilitowanego.
20.04.2022	Wyznaczenie terminu posiedzenia Komisji Habilitacyjnej na dzień 21.04.2022r. w sprawie głosowania tajnego
21.04.2022	Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej poświęcone podjęciu uchwały zawierającej opinię w sprawie odmowy nadania dr. inż. Pawłowi Lonkwicowi stopnia doktora habilitowanego.

Następnie Przewodniczący Komisji otworzył dyskusję na temat oceny dorobku naukowego Habilitanta. Udzielił głosu Recenzentom, prosząc o przedstawienie swoich recenzji.

Pierwszy głos zabrał **prof. dr hab. inż. Stanisław WOLNY** stwierdzając, że po dokładnym przestudiowaniu treści zawartych we wszystkich 8 publikacjach wchodzących w skład osiągnięcia naukowego, zgłoszonych przez dr. P. Lonkwica pod wspólnym tytułem „Model matematyczny działania układu hamulec-prowadnica windy w celu zwiększenia jego efektywności”, nabrałem pełnego przekonania, co do wartości naukowych treści w nich zawartych, stosownie do wniosku ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Habilitant moim zdaniem, nie opracował i nie zweryfikował, modelu matematycznego własnej konstrukcji hamulca, którego analiza pozwoliłaby na wyciągnięcie praktycznych wniosków. W w/w publikacjach przedstawił jedynie schemat konstrukcyjny chwytnicy. Przeprowadzone rozważania, to głównie analizy porównawcze chwytnicy CHP2000 i chwytnicy wykonanych przez inne firmy. Podjęte rozważania, na przykład w [Au6], gdzie podjęto jedyną, nieudaną zresztą, próbę budowy modelu matematycznego analizowanego układu, obarczone są błędami, o niektórych z nich wspominałem omawiając ten artykuł. Trudno zatem, treści tam zawarte uznać za istotny wkład Habilitanta w opracowanie modelu matematycznego układu dźwig-prowadnica. **W takiej sytuacji nie mogę stwierdzić, że przeprowadzone badania wnoszą twórczy wkład do osiągnięcia praktycznego.** W tym miejscu chcę wyraźnie podkreślić, że analizowany proces dotyczy hamowania awaryjnego

dźwigu osobowego, a chwytacz jest elementem hamującym. Podstawowym osiągnięciem przeprowadzonych przez habilitanta badań powinno być wskazanie, jeżeli już zdecydowano się na chwytacz CHP2000, który z parametrów jego elementów składowych, geometrycznych lub materiałowych należy zmienić i w jakim zakresie, aby zapewnić komfort osób które miały pecha i znalazły się w windzie, w czasie awaryjnego hamowania. Generalnie chodzi tutaj o to, jak „posterować” tymi parametrami aby ewentualnie zmniejszyć (zwiększyć ?) opóźnienie, zwiększyć (zmniejszyć) drogę hamowania dźwigu. Nie można jednak tego dokonać bez szczegółowej analizy dynamicznej, procesu awaryjnego hamowania układu dźwig-prowadnica. **Zatem Habilitant, aby przedstawione rozważania można uznać za oryginalne, powinien rozpocząć od stworzenia profesjonalnego modelu dynamicznego dźwigu w czasie awaryjnego hamowania, który będzie uwzględniał istotne parametry eksploatacyjne układu. Model taki, powinien być zidentyfikowany zgodnie ze standardami naukowymi.** Chwytnacz jako element modelu dźwigu, powinien uwzględniać podstawowe parametry geometryczne jego części (krzywka, rolka, dźwignia), współczynnik sprężystości sprężyny. Ponadto powinien uwzględniać rodzaj materiałów, z których wykonane zostały jego części składowe, w konsekwencji wartości współczynników tarcia płytki hamującej, oporów toczenia rolki po prowadnicy i siłę tarcia nierozwiniętego, związaną ze współczynnikiem tarcia o średnicy rolki w jej ruchu obrotowym. Niestety tych treści nie znalazłem w dorobku Habilitanta. **Z przykrością muszę stwierdzić, że badania kandydata nie spełniają podstawowych standardów badań naukowych i nie wnoszą elementów, które mogłyby stanowić wkład do rozwoju dziedziny nauk inżynierijno-technicznych w dyscyplinie inżynieria mechaniczna, mimo pozytywnych ocen działalności naukowo-badawczej oraz dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej. Być może dobrym rozwiązaniem byłoby napisanie monografii z tego zakresu, z uwzględnieniem wyżej przedstawionych sugestii.**

Kolejną opinię przedstawił **prof. dr hab. inż. Dariusz ROZUMEK**, stwierdzając, że osiągnięcie naukowe przedłożone przez dr. inż. Pawła Lonkwica, jako cykl publikacji jednotematycznych, jest zatytułowane „Model matematyczny działania układu hamulec-prowadnica windy w celu zwiększenia jego efektywności”, w którym wykonano projekt i stanowisko badawcze, a następnie przeprowadzono symulacje modelu i zajęto się również procesami układów dynamicznych. Tematem wiodącym jest opracowanie opisu matematycznego układu hamulec-prowadnica, w którym ujęto nie tylko jego cechy geometryczne, ale również warunki współpracy poszczególnych podzespołów z uwzględnieniem zjawisk tarcia toczonego oraz ślizgowego, a także zakładanej nośności, co pozwoliło na wyprowadzenie modelu matematycznego badanego hamulca.

W swoim dorobku naukowym Habilitant posiada łącznie 52 publikacje w tym 5 rozdziałów w monografiach i 1 autorska monografia, 8/(9) artykułów w czasopismach indeksowanych w bazie Journal Citation Reports oraz 37 w czasopismach z tzw. listy B wykazu czasopism MNiSW. Pozostałe publikacje to prace recenzowane w innych czasopismach i materiałach konferencyjnych. **Prace były cytowane 118 (bez autocytowań 86) wg Web of Science, sumaryczny Impact Factor = 12,183, indeks Hirscha = 7, co świadczy o międzynarodowym uznaniu dorobku naukowego Habilitanta. Posiada w swoim dorobku 9 patentów, w tym jeden patent samodzielny. Trzykrotnie kierował projektami i uczestniczył w 16 projektach badawczych. Wykazano także uczestnictwo w konferencjach o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Habilitant został powołany na promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim.**

W obszarze działalności organizacyjnej i osiągnięć dydaktycznych należy stwierdzić, że jako adiunkt na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej, w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej (PWSZ) w

Chełmie i Wyższej Szkole Ekonomii i Innowacji w Lublinie dr inż. Paweł Lonkwick aktywnie uczestniczył w pracach organizacyjnych i dydaktycznych. Pracując w PWSZ w Chełmie uczestniczył w budowaniu i rozwoju laboratorium Spajalnictwa tworząc dla niego programy nauczania. Jest współautorem książki pt.: „Spajalnictwo” będącej zbiorem wytycznych do prowadzenia laboratorium. Organizował praktyki dla studentów w ramach wymiany międzynarodowej programu Erasmus organizowanej przez Politechnikę Lubelską. Uczestniczył także w pracach zleconych na rzecz przemysłu, dla których wykonywał projekty. Był promotorem 30 prac magisterskich oraz inżynierskich.

Habilitant po doktoracie w znaczący sposób zwiększył swój dorobek naukowy, co znalazło wyraz w licznych publikacjach, projektach, udziale w konferencjach naukowych. Mocną stroną wniosku jest prowadzenie badań naukowych i udokumentowana umiejętność publikowania w uznanych periodykach prac naukowych.

W związku z powyższym uważam, że dr inż. Paweł Lonkwick spełnia wymagania stawiane osobom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego określone przez Ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, i wnoszę o nadanie Jemu stopnia doktora habilitowanego nauk inżynierijsko-technicznych w dyscyplinie inżynieria mechaniczna.

Jako kolejny wystąpił **prof. dr hab. inż. Sylwester KŁYSZ**. W swojej recenzji przedstawiłem szereg uwag merytorycznych oraz wskazujących, że **przedstawiony do oceny wniosek nie został poprawnie przygotowany**, w szczególności:

- Uważam, że autoreferat załączony do wniosku o nadanie stopnia naukowego jest właściwym miejscem aby jednoznacznie wykazać cały zakres osiągnięć naukowych Habilitanta - pozostawienie istotnych informacji na ten temat w przywołanych publikacjach nie jest wskazane, choćby tylko z tego powodu, że nie ma wówczas jasnego przekazu ani wyraźnego oddzielenia osobistego dorobku Habilitanta od wspólnych osiągnięć z współautorami lub wprost od osiągnięć współautorów.
- **Habilitant niewłaściwie sformułował tytuł swojego osiągnięcia naukowego** jako "model matematyczny ..." - podczas gdy skupił się głównie na ogólnym/popularnym opisie zarówno tytułowego modelu jak i szeregu innych swoich osiągnięć, daleko związanych z "modelem matematycznym działania układu hamulec-prowadnica windy" - tym samym niemal pominął merytoryczne/naukowe aspekty prezentowanych zagadnień, ledwie je tylko sygnalizując. **Praktycznie nie postawił żadnych hipotez, które rozwiązał w prowadzonych przez siebie badaniach, sam model matematyczny nie zaistniał we wniosku praktycznie w ogóle, ani opis jego własności czy cech wyróżniających go od dostępnych już opracowań.**
- Szereg wskazywanych przez Habilitanta osiągnięć nie zostało we wniosku właściwie wykazanych - autor ograniczył się jedynie do ich wyartykułowania lub luźnego skomentowania - natomiast szereg zapisów w autoreferacie można interpretować jako przypisywanie sobie cudzego dorobku - Habilitant prezentując zgłoszone publikacje i osiągnięcia ani nie wskazał wyraźnie które zagadnienia naukowe nie znajdują się w jego dorobku ani formalnie nie zaznaczył praw autorskich do autorstwa/współautorstwa poszczególnych opracowań które zawarł we wniosku. Analizując treść wniosku trudno nawet uznać, że Habilitant jednoznacznie wskazał w nim wydzielone zagadnienia (opracowane w ramach przywołanych publikacji) jako swój indywidualny wkład.

W konsekwencji stwierdzam, że zgłoszony w takiej postaci wniosek nie pozwolił mi na dokonanie pozytywnej oceny dorobku naukowego Habilitanta.

Podtrzymuję wszystkie zastrzeżenia wskazane w mojej recenzji - jak również pozytywną ocenę działalności Habilitanta w obszarze dydaktycznym i organizacyjnym, innowacyjno-wdrożeniowym i współpracy z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi.

Podtrzymuję także końcowy wniosek mojej recenzji - co nie wyklucza, że w mojej ocenie dr Lonkwic dysponuje wystarczającym dorobkiem aby ubiegać się o nadanie mu stopnia doktora habilitowanego w oparciu o wiele zrealizowanych przez niego oryginalnych osiągnięć projektowych, konstrukcyjnych, technologicznych (w myśl Art. 219. Ustawy) - taka konkluzja nie może być jednak elementem oceny przedmiotowego wniosku, dlatego nie sformułowałem jej w swojej recenzji.

Następnie głos zabrał **prof. dr hab. inż. Michał STYP-REKOWSKI**, który powiedział, że niniejsza opinia stanowi podsumowanie szczegółowej opinii opracowanej dla potrzeb postępowania habilitacyjnego dr. Pawła Lonkwica.

Kandydat ukończył studia na Politechnice Lubelskiej w 2003 roku, a więc ma prawie 20-letni staż pracy w przemyśle. Ma także niewiele krótszy, bo 12-letni staż pracy jako nauczyciel akademicki. Połączenie tych dwóch różnych aktywności zawodowych zasługuje na wyróżnienie – jest obecnie rzadkością.

Pracując w przemyśle zauważał słabe miejsca wytwarzanych produktów, którymi były dźwigi osobowe. Starał się je udoskonalać, przy czym robił to metodycznie, wykorzystując istniejący aparat naukowy, najczęściej jednak wymagający dostosowania do konkretnych zadań. Działania w tym zakresie, bezpośrednio lub pośrednio związane z tą tematyką badawczą, opisał w 114 artykułach opublikowanych w czasopiśmie krajowych i zagranicznych, w tym także z tzw. Listy filadelfijskiej. Oryginalność i innowacyjność efektów podejmowanych działań potwierdza uzyskanie 10 świadectw ochronnych udzielonych przez Urząd Patentowy RP (kolejne wnioski czekają na rozpatrzenie).

Przedstawiony do oceny jednotematyczny cykl publikacji, liczący 8 składowych elementów, może niezbyt trafnie nazwany został „*Model matematyczny działania układu hamulec-prowadnica windy w celu zwiększenia jego efektywności*” ale rzeczywiście dotyczy działań podejmowanych w celu opracowania tego modelu. Opisane w cyklu badania są nowatorskie, w istotny sposób przyczyniające się do rozszerzenia wiedzy, zwłaszcza w zakresie metodologii badań dźwigów osobowych. W oświadczeniach współautorów nie ma informacji dotyczących kto był osobą wytyczającą kierunek badań, ale trudno sobie wyobrazić, że mogłaby być to osoba niezwiązana z branżą. Był więc nią Kandydat, co świadczy o umiejętności wytyczania kierunków badań wymaganej od samodzielnych pracowników nauki. Z ośmiu artykułów tworzących cykl tylko jeden był samodzielnym opracowaniem Kandydata, jednak fakt ten przemawia na jego korzyść, gdyż badania o charakterze eksperymentalnym wymagają zaangażowania osób o różnorodnych umiejętnościach stąd też publikacje są wspólnym osiągnięciem. Kandydat, jako przyszły samodzielny pracownik nauki wykazał się przy tym umiejętnością budowania zespołów badawczych.

Podsumowując działalność naukową Kandydata uważam, że jest ona w pełni uzasadniająca ubieganie się Kandydata o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Działalność Kandydata w sferze dydaktycznej jest także różnorodna i bogata. Prowadzi On zajęcia z licznego zbioru przedmiotów, a posiadana praktyka przemysłowa gwarantuje, że prowadzone są one na wysokim poziomie.

W działalności organizacyjnej Kandydat ma najmniejsze sukcesy, jednak aktywność wykazana w autoreferacie można uznać za wystarczającą.

Powyższe oceny częściowe dorobku Kandydata stanowią podstawę aby uznać wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego za w pełni uzasadniony. Całokształt przedstawionych osiągnięć spełnia kryteria wymagane dla wniosku o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, zawarte w odpowiednich przepisach.

Jako kolejny, głos zabrał **dr hab. inż. Andrzej Gessner**, który powiedział, że w ramach osiągnięcia naukowego Habilitanta wskazał jednotematyczny cykl 8 publikacji i jednego zgłoszenia patentowego pod tytułem „Model matematyczny działania układu hamulec-prowadnica windy w celu zwiększenia jego efektywności”. Jedną z tych publikacji jest autorska, a w pozostałych udział Habilitanta jest znaczący.

Zagadnienia przedstawione w cyklu publikacji należą do aktualnych i są powiązane z praktyką przemysłową. Na dodatek, w wyniku prowadzenia prac Habilitant uzyskał istotne efekty poznawcze i pragmatyczne, takie jak opracowanie i wdrożenie mechanizmów zwiększających bezpieczeństwo urządzeń dźwigowych.

Przedstawione przez Habilitanta osiągnięcie naukowe **oceniam pozytywnie**, a przedstawiony jednotematyczny cykl publikacji może stanowić podstawę do ubiegania się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego.

Biorąc pod uwagę pozostały dorobek naukowy dr. inż. Pawła Lonkwica, należy wymienić 8 publikacji w czasopiśmie z wykazu JCR, 37 publikacji w czasopiśmie spoza wykazu JCR, 5 rozdziałów w monografiach, jedną autorską monografię oraz 9 patentów i 6 zgłoszeń patentowych. Na uwagę zasługuje także duża aktywność Habilitanta w realizacji projektów we współpracy z przemysłem, obejmująca kierowanie 3 projektami badawczo-rozwojowymi oraz pełnienie funkcji członka zespołu badawczego w 16 projektach badawczych. Uwzględniając całościowy dorobek publikacyjny Habilitanta można przedstawić następujące wartości wskaźników bibliometrycznych: indeks Hirscha wg bazy Scopus wynoszący 7 oraz całkowita liczba cytowań równa 118. Pozostały dorobek naukowy oraz wartości wskaźników bibliometrycznych są wystarczające w dyscyplinie inżynieria mechaniczna przy ubieganiu się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego.

Zarówno osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne Habilitanta oceniam pozytywnie.

Biorąc powyższe pod uwagę oraz uwzględniając wiedzę i doświadczenie Habilitanta wniosek do Rady Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Poznańskiej o nadanie dr. inż. Pawłowi Lonkiewiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie Inżynieria Mechaniczna jest w moim przekonaniu uzasadniony.

Następnie głos zabrał sekretarz Komisji Habilitacyjnej - **dr hab. inż. Krzysztof Talaśka, prof. PP**, który stwierdził, że po szczegółowym zapoznaniu się z autoreferatem i dostarczonymi przez Habilitanta materiałami zawierającymi osiągnięcie naukowe oraz wykaz pozostałych osiągnięć jak i z przygotowanymi przez Recenzentów recenzjami należy stwierdzić, że zaproponowany tytuł osiągnięcia naukowego oraz przedstawiony autoreferat zostały przygotowane niefortunny utrudniając jednoznaczną ocenę. Tak zaprezentowana forma autoreferatu i jego treści sprawia, że uwagi prof. S. WOLNEGO oraz prof. S. KŁYSZA są uzasadnione. Niemniej jednak oceniając całość dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego, wdrożeniowego oraz współpracę międzynarodową uważam, że po przygotowaniu np. monografii lub zdecydowanie większego wyróżnienia dorobku wdrożeniowego dr inż. Paweł Lonkiewicz ma podstawy do złożenia wniosku o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie Inżynieria Mechaniczna.

Następnie Przewodniczący Komisji otworzył dyskusję na temat oceny dorobku naukowego Habilitanta, w której zwrócono uwagę na różnice w ocenie, które dotyczyły przedstawionego do oceny osiągnięcia naukowego oraz właściwego przedstawienia autorskich osiągnięć Habilitanta.

Przewodniczący Komisji podsumował dyskusję stwierdzając, że wpłynęły **dwie negatywne recenzje** w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Panu dr. inż. Pawłowi Lonkwicowi. Są to opinie prof. Stanisława WOLNEGO oraz prof. Sylwestra KŁYSZA. Wobec tego na podstawie art. 221 ust. 10 opinia komisji habilitacyjnej nie może być pozytywna. Ponadto Przewodniczący stwierdził, że Habilitant źle przygotował autoreferat nie dając szans opiniodawcom na dokładne zrozumienie jakie problemy chce rozwiązać przy użyciu opracowanego modelu matematycznego. Dodatkowo, formułując model nie zazaczył w jakim układzie odniesienia jest on sformułowany ani też nie sprecyzował uproszczeń jakie poczynił.

Przewodniczący zwrócił się do członków Komisji z zapytaniem, czy ktoś jeszcze chciałby się wypowiedzieć. W związku z brakiem dalszych głosów, Przewodniczący Komisji – prof. dr hab. inż. Stefan Berczyński stwierdził, że dyskusję uważa za zamkniętą.

Po dokonaniu podsumowania dotychczasowych obrad Komisji Przewodniczący przedstawił wniosek o przeprowadzenie głosowania nad podjęciem uchwały zawierającej **negatywną opinię** w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Pawłowi Lonkwicowi. Wyjaśnił, że z uwagi na to, że **dwie recenzje są negatywne**, komisja habilitacyjna będzie musiała na mocy ustawy podjąć uchwałę, zawierającą negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego. Następnie poinformował, że we wniosku wszczynającym postępowanie Habilitant nie wniósł prośby o głosowanie w trybie tajnym.

Mając to na uwadze, Przewodniczący poprosił członków komisji o oddanie głosów w trybie jawnym przez podniesienie ręki.

Przewodniczący stwierdził, że w wyniku przeprowadzonego głosowania jawnego uchwała zawierająca negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Pawłowi Lonkwicowi została przyjęta 5 głosami „za”, 1 głosem „przeciw” i 1 głosem „wstrzymującym się” i stała się prawomocna w chwili jej podjęcia.

Podczas przygotowywania dokumentów do przedłożenia Radzie Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Poznańskiej zauważono, że Habilitant wniósł prośbę o głosowanie w trybie tajnym. 21.04.2022 r. odbyło się kolejne posiedzenie Komisji Habilitacyjnej i przeprowadzono głosowanie tajnie.

Przewodniczący stwierdził, że w wyniku przeprowadzonego głosowania tajnego uchwała zawierająca negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Pawłowi Lonkwicowi została przyjęta 4 głosami „za”, 2 głosem „przeciw” i 1 głosem „wstrzymującym się” i stała się prawomocna w chwili jej podjęcia.

Treść uchwały i protokół z przebiegu głosowania jawnego oraz tajnego podano w załącznikach nr 1 i nr 2 do niniejszego protokołu.

Zawarte w niniejszym protokole uchwały wraz z uzasadnieniem oraz pełna dokumentacja postępowania habilitacyjnego, w tym recenzje osiągnięć naukowych, zostaną przedłożone Radzie Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna Politechniki Poznańskiej, która na tej podstawie podejmie uchwałę o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Protokół w tej formie został przekazany do wszystkich członków komisji i autoryzowany przez nich.

Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. inż. Stefan BERCZYŃSKI